

Ældste C. Scott Grow
De Halvfjerds

Forsoningens mirakel

Der findes ingen synd eller overtrædelse, smerte eller sorg, som ikke er omfattet af hans forsonings helbredende magt.

Mens jeg forberedte min tale til denne konference, fik jeg en chokerende opringning fra min far. Han sagde, at min yngre bror var død samme morgen, mens han sov. Jeg var sønderknust. Han var kun 51 år gammel. Mens jeg tænkte på ham, følte jeg mig tilskyndet til at fortælle jer om nogle begivenheder fra hans liv. Det gør jeg med tilladelse hertil.

Som ung var min bror flot, venlig og udadvendt – og fuldstændig hengiven over for evangeliet. Efter at have udført en værdig mission blev han viet til sin udkårne i templet. De blev velsignet med en søn og en datter. Hans fremtid så lovende ud.

Men så gav han efter for en svagheit. Han valgte at leve et udsvævende liv, som kostede ham hans helbred, ægteskab og medlemskab af Kirken.

Han flyttede langt væk hjemmefra. Han fortsatte sin selvdestruktive opførsel i over ti år, men Frelseren havde ikke glemt eller forladt ham. Til sidst fik smerten ved hans fortrivlelse en ånd af ydmyghed til at trænge ind i hans sjæl. Hans følelser af vrede, oprør og stridbarhed begyndte at forsvinde. Ligesom den fortabte søn »gik han i sig selv«. ¹ Han begyndte at række ud til Frelseren og påbegynde sin rejse hjem.

Han gik på omvendelsens vej. Det var ikke let. Efter at have været væk fra Kirken i 12 år, blev han døbt igen og fik atter Helligåndsgaven. Hans præstedømme- og tempelvelsignelser blev til sidst gengivet.

Han blev velsignet med at finde en kvinde, der var villig til at se gennem fingre med kroniske helbredsudfordringer fra hans tidligere levevis, og de blev besejlet i templet. Sammen fik de to børn. Han tjente i biskoprådet i adskillige år.

Min bror døde mandag morgen den 7. marts. Fredagen før havde han og hans hustru været i templet om aftenen. Søndag morgen, dagen før han døde, underviste han i præstedømmelektionen i sin gruppe for højpræsterne. Han gik i seng den aften for aldrig at vågne op i dette liv – men for at komme frem i de retfærdiges opstandelse.

Jeg er taknemlig for forsoningens mirakel i min brors tilværelse. Frelserens forsoning er til stede for os hver især – altid.

Vi får adgang til forsoningen gennem omvendelse. Når vi omvender os, giver Herren os mulighed for at lægge fortidens fejltagelser bag os.

»Se, den, der har omvendt sig fra sine synder, ham er de tilgivet, og jeg, Herren, husker ikke mere på dem.

Heraf kan I vide, om et menneske omvender sig fra sine synder: Se, han vil bekende dem og aflægge dem.«²

Vi kender alle sammen en person, der har haft alvorlige udfordringer i sit liv – nogen, der har flakket om eller er faldet fra. Den person kan være en ven eller slægtning, en forælder eller et barn, en mand eller hustru. Den person kan endda være dig.

Jeg taler til jer alle, også til dig. Jeg taler om forsoningens mirakel.

Messias kom for at forløse menneskene fra Adams fald.³ Alt i Jesu Kristi evangelium peger mod Messias' sonoffer, han, som er Guds Søn.⁴

Frelsesplanen kunne ikke bringes i stand uden en forsoning. »Derfor soner Gud selv for verdens synder for at bringe barmhjertighedens plan til at virke og tilfredsstille retfærdighedens krav, så Gud kan være en fuldkommen og retfærdig Gud og også en barmhjertig Gud.«⁵

Sonofferet måtte udføres af Guds syndfrie Søn, for det faldne menneske kunne ikke sone for sine egne synder.⁶ Forsoningen måtte være uendelig og evig – for at omfatte alle mennesker i al evighed.⁷

Ved sin lidelse og død sonede Frelseren for alle menneskers synder.⁸ Hans forsoning begyndte i Getsemane, fortsatte på korset og kulminerede med opstandelsen.

»Ja ... [han] skal ... blive ført, korsfæstet og slået ihjel, ved at kødet bliver underkastet selve døden, og Sønnens vilje bliver opslugt i Faderens vilje.«⁹ Ved sit sonoffer bragte han sin »sjæl som et offer for skyld«.¹⁰

Som Guds enbårne Søn arvede han magt over fysisk død. Det gav ham mulighed for at opretholde livet, mens han led »mere end mennesker kan udholde, uden at det forvolder døden; for se, der kommer blod fra hver pore, så stor [var] hans kval

... over sit folks ugudelighed og vederstyggeligheder.«¹¹

Han betalte ikke kun prisen for alle menneskers synder, han påtog sig også »sit folks smerter og sygdomme«. Og han påtog »sig deres skrøbeligheder, så hans indre kan fyldes med barmhjertighed ... så han, hvad angår kødet, kan vide, hvorledes han kan bistå sit folk, hvad angår deres skrøbeligheder.«¹²

Frelseren følte vægten af hele menneskehedens kval – syndens og sorgens kval. »Han har visselig båret vor lidelse og båret vore sorger.«¹³

Ved sin forsoning helbreder han ikke blot overtræderen, men han helbreder også de uskyldige, der lider på grund af disse overtrædelser. Når de uskyldige udøver tro på Frelseren og på hans forsoning og tilgiver overtræderen, kan de også blive helbredt.

Der er tidspunkter, hvor vi hver især »har brug for befrielse fra de skyldfølelser, som kommer på grund af fejl og synder.«¹⁴ Når vi omvender os, fjerner Frelseren skyldfølelsen fra vores sjæl.

Ved hans sonoffer får vi tilgivelse for vore synder. Bortset fra fortabelsens sønner har alle adgang til forsoningen, hele tiden, uanset hvor stor eller hvor lille synden er, »på betingelse af omvendelse.«¹⁵

Jesus Kristus indbyder os på grund af sin uendelige kærlighed til at omvende os, så vi ikke behøver at lide under hele vægten af vore egne synder:

»Omvend dig, for at ... dine lidelser ikke skal blive svære – hvor svære ved du ikke, hvor intense ved du ikke, ja, hvor tunge at bære ved du ikke.

For se, jeg, Gud, har lidt dette for alle, for at de ikke skal lide, hvis de vil omvende sig;

men hvis de ikke vil omvende sig, må de lide, ligesom jeg;

Og mine lidelser gjorde, at selv jeg, Gud, den største af alle, skælvede af smerte og blødte fra hver pore og led både på legeme og sjæl.«¹⁶

Frelseren tilbyder helbredelse til dem, der lider på grund af synd. »Vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre jeres synder og blive omvendt, så jeg kan helbrede jer?«¹⁷

Jesus Kristus er vores sjæls storslåede læge. Med undtagelse af de synder, der fører til fortabelse, findes der ingen synd eller overtrædelse, smerte eller sorg, som ikke er omfattet af hans forsonings helbredende magt.

Når vi synder, fortæller Satan os, at vi er fortabte. Derimod tilbyder vor Forløser forløsning til alle – uanset hvad vi har gjort forkert – selv til dig og til mig.

Når I tænker over jeres egen tilværelse, er der da noget, I skal ændre? Har I lavet fejltagelser, der stadig mangler at blive rettet op på?

Hvis I lider under skyldfølelser eller anger, bitterhed eller vrede, opfordrer jeg jer til at søge lindring. Omvend jer og forsag jeres synder. Bed så i bøn til Gud om tilgivelse. Søg tilgivelse af dem, I har forurettet. Tilgiv dem, der har forurettet jer. Tilgiv jer selv.

Gå om nødvendigt til biskoppen. Han er Herrens nådige sendebud. Han vil hjælpe jer, mens I kæmper for at blive rene gennem omvendelse.

Fordyb jer i bøn og skriftstudium. Når I gør det, vil I føle Åndens helliggørende indflydelse. Frelseren sagde: »I skal ... helliggøre jer; ja, gør hjertet

rent og rens hænderne ... over for mig, så jeg kan gøre jer rene.«¹⁸

Når vi bliver gjort rene gennem kraften i Frelseren forsoning, bliver han vores talsmand hos Faderen og bønfalder:

»Fader, se hans lidelser og død, han, som ikke begik nogen synd, ham, i hvem du havde velbehag; se din Søns blod, som blev udgydt, blodet af ham, som du gav, for at du selv kunne blive herliggjort;

derfor, Fader, skån disse mine brødre, som tror på mit navn, så de må komme til mig og få evigtvarende liv.«¹⁹

Vi har hver især fået handlefrihedens gave. »Menneskene ... er frie til at vælge frihed og evigt liv ved alle menneskers store formidler, eller til at vælge fangenskab og død i overensstemmelse med Djævelens ... magt.«²¹

For år tilbage udøvede min bror sin handlefrihed, da han valgte en levevis, der kostede ham helbredet, familien og medlemskabet af Kirken. År senere udøvede han den selvsamme

handlefrihed, da han valgte at omvende sig, indrette sit liv efter Frelserens lærdomme og helt bogstaveligt at blive født igen ved forsoningens kraft.

Jeg bærer vidnesbyrd om forsoningens mirakel. Jeg har set dens helbredende kraft i min brors tilværelse og følt den i min egen. Forsoningens helbredende og forløsende kraft er tilgængelig for os alle – altid.

Jeg vidner om, at Jesus er Kristus – vores sjæls helbreder. Jeg beder til, at vi hver især vil vælge at besvare Frelserens opfordring: »Vil I nu ikke vende tilbage til mig og angre jeres synder og blive omvendt, så jeg kan helbrede jer?«²¹ I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Luk 15:17.
2. L&P 58:42-43.
3. Se 2 Ne 2:25-26.
4. Se Alma 34:14.
5. Alma 42:15.
6. Se Alma 34:11.
7. Se Alma 34:10.
8. Se Alma 22:14.
9. Mosi 15:7.
10. Mosi 14:10.
11. Mosi 3:7.
12. Alma 7:11-12.
13. Mosi 14:4.
14. *Forkynd mit evangelium: Vejledning til missionering*, 2005, s. 2.
15. L&P 18:12.
16. L&P 19:15-18.
17. 3 Ne 9:13.
18. L&P 88:74.
19. L&P 45:4-5.
20. 2 Ne 2:27.
21. 3 Ne 9:13.